

Når fru Anne Baastrup nu nævner de private sygehuse, og at man muligvis vil prioritere det område, hvis man sætter ventetiden ned til 1 måned, vil jeg godt sige – og det står faktisk også i ministerens bemærkninger – at de private klinikker udgør ca. 0,75 pct. Det vil sige, at af hver 100-krone-seddel, som bliver anvendt på sygehusområdet, går de 75 øre til de private klinikker, så derfor tror jeg ikke, der er nogen medicinske patienter, der kommer til at lide nød. Det er i hvert fald ikke med Dansk Folkepartis stemmer, at et område som de medicinske patienter ikke vil blive prioriteret.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Jeg er blevet gjort opmærksom på, at min for-gænger har snydt fru Lone Møller for en kort be-mærkning, så værsgo.

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Nu siger fru Birthe Skaarup, at hun er sikker på, at de medicinske patienter bliver ordentligt be-handlet, men jeg er helt sikker på, at der er man-ge medicinske patienter, der ikke bliver ordent-ligt behandlet i dag, selv om der er en 2-måne-ders-ventetidsgaranti. Det har jeg oplevet ved selvsyn. Men det er ikke det, der er mit spørgs-mål.

Mit spørgsmål går på, at jeg kan undres over, hvor lidt og hvor meget man kan garantere fra Folketingets talerstol. Jeg hørte, at fru Birthe Skaarup blev stillet det spørgsmål, om det ikke er korrekt, at det er lægen, der udskriver den medicin, som patienten skal have. Det er selvføl-gelig korrekt, men kan fru Birthe Skaarup ikke bekræfte, at så kommer patienten til at betale ekstra? Vi har nemlig vedtaget her i dette Folke-ting, at hvis der skal gives det højeste offentlige tilskud til medicin, er apoteket forpligtet til at udlevere den billigste medicin og ikke den, læ-ge har ordineret, uanset hvad der står på recep-ten? Lægen har mulighed for at ordinere et an-det præparat, men så kommer patienten også til at betale. Er det ikke korrekt?

Er det ikke også korrekt, at hvis lægen skri-ver, at der f.eks. skal udleveres et andet epilepsi-præparat, er det sådan, at hvis patienten skal have tilskud, skal der afleveres ansøgninger til lægemiddelindustrien og afgives blodprøver, og hvad ved jeg? Vi er nødt til at forholde os til, hvad der er op og ned i denne sag, og til, hvad der er korrekt.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):
Der var altså ikke dobbelt taletid.

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Jeg blev spurgt, hvem der udskriver recepten, og det er selvfølgelig den praktiserende læge. Han skriver på recepten, hvad vedkommende skal have, og apoteket skal selvfølgelig udlevere det præparat. Det kan jo ske, at patienten får en anden medicin end den, der står på recepten, men de to mediciner skal jo være identiske, så patienten får et produkt, der indeholder nøjagtig det samme som det ordinerede.

Men jeg kunne måske godt ønske, at apote-kerne ydede en bedre service, hvis patienten ikke vil have det andet præparat. Så burde man fortælle patienterne, at nu får de altså et andet produkt, men hvis de vil have det produkt, som de har fået tidligere, kan de måske få det, hvis de betaler 2-3 kr. ekstra. Jeg har selv for ganske nylig hentet et produkt til en hjertepatient. Det var et andet produkt end det, vedkommende plejer at få, og jeg måtte betale 5 kr. ekstra for at få det normale produkt.

Kl. 16.15

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerræk-ken, og næste ordfører er fru Helle Sjelle.

Helle Sjelle (KF):

Når man er syg, bør man som patient i det dan-ske velfærdssamfund kunne forvente, at man får en behandling meget hurtigt, og det er også det, som dette lovforslag lægger op til.

Forslaget indeholder en række initiativer, som har til formål at gøre det gode danske sund-hedsvæsen endnu bedre. Det skal bl.a. ske ved at nedbringe den tid, den enkelte skal vente på at komme i behandling, og dette skal bl.a. ske ved en styrkelse af patienternes frie valg og en yderligere effektivisering og kvalificering af be-handlingen. Lovforslaget er med andre ord et stærkt og visionært fundament for det fremtidi-ge sundhedsvæsen i de fem nye regioner.

Vi Konservative mener, at de syge skal be-handles og ikke parkeres, for samfundet kan simpelt hen ikke være andet bekendt. Det bety-der bl.a., at vi gerne ser, at der kommer denne behandlingsgaranti, og at folk får flere og bedre valgmuligheder, og derfor er vi naturligvis også positive over for, at patienterne maksimalt skal